

PM Rotel IX (Dnr KS 2020/352)

Promemorian Material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (Ds 2020:6)

Remiss från Näringsdepartementet

Remisstid den 26 maj 2020

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.
Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i stadens promemoria.

Föredragande borgarrådet Katarina Luhr anför följande.

Ärendet

I departementspromemorian, Material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (Ds 2020:6), föreslås ändringar i livsmedelslagen (2006:804). Ändringarna syftar till att bestämmelserna i Europaparlamentens och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktivet 80/590/EEG och 89/109/EEG, kontaktmaterialförordningen, ska kunna tillämpas effektivt.

Inom ramen för den ordinarie livsmedelskontrollen genomförs i dag offentlig kontroll vid livsmedelsanläggningar och hos livsmedelsföretag av efterlevnaden av EU-bestämmelser om livsmedel och material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Inom Stockholms stad är det miljö- och hälsoskyddsnämnden som ansvarar för kontroll enligt livsmedelslagstiftningen. Sådana material och produkter som hanteras vid andra anläggningar än livsmedelsanläggningar eller hos andra verksamhetsutövare än livsmedelsföretag kontrolleras i dag inte alls.

De ändringar som föreslås i promemorian innebär att hela området material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel kommer att omfattas av livsmedelslagens tillämpningsområde. De bestämmelser i livsmedelslagen som inte uttryckligen är begränsade till att gälla livsmedel föreslås också gälla för material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Promemorian föreslår också att kommunerna får ett utökat kontrollansvar som bedöms ha bäring på såväl kommunens ekonomi som organisation. Förslaget i sin helhet går att ta del av på [regeringens hemsida](#).

Förslaget till ändringar i livsmedelslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Näringsdepartementet har remitterat förslaget till bland annat Stockholms stad för yttrande.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, miljö- och hälsoskyddsnämnden, servicenämnden och Stockholms Stadshus AB. Stockholms Stadshus AB har avstått från att besvara remissen.

Stadsledningskontoret anser att förslaget behöver kompletteras med en konsekvensanalys samt att datumet för det föreslagna ikraftträdande behöver skjutas fram.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden konstaterar att det inte går att bedöma vilka organisatoriska och ekonomiska konsekvenser förslaget får för nämnden. Nämnden avstyrker förslagen och anser att Näringsdepartementet bör komplettera promemorian med ett förslag och en konsekvensanalys avseende struktur och omfattning av det föreslagna kontrollområdet.

Servicenämnden ställer sig positiv till förslaget och konstaterar att förslaget ger kommunen ett utökat kontrollansvar för sakområdet samt att förslaget kan innebära en ökad prisbild vid upphandling.

Mina synpunkter

Avsikten med att utöka livsmedelslagens tillämpningsområde till att omfatta material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel är lovvärd, inte minst utifrån ett konsument- och hälsoskyddsperspektiv. Produkter eller material som kommer i kontakt med livsmedel ska inte utgöra en fara för människors hälsa, medföra en oacceptabel förändring av livsmedlets sammansättning eller försämra dess smak och lukt. I Stockholms stad bedriver livsmedelsinspektörerna på uppdrag av miljö- och hälsoskyddsnämnden ett omfattande tillsynsarbete på anläggningar som hanterar livsmedel. Men det är ett faktum att andra anläggningar eller verksamhetsutövare än livsmedelsföretag i dag inte alls kontrolleras och det behöver adresseras.

Vid en bedömning av rimligheten i att en del av ett utökat tillsynsansvar skulle läggas på kommunen är dock konsekvenserna av de förslagen i Näringsdepartementets promemoria svåra att överblicka. Såsom förslagen är utformade i dagsläget skulle de troligtvis generera en ökning av administration samt en ekonomisk påverkan i en omfattning som inte står i paritet med den tilltänkta hälsoskyddsnyttan.

Därför anser jag att förslagen behöver revideras och kompletteras med en konsekvensanalys, en omvärdering av den föreslagna avgiftsmodellen samt ett reviderat datum för ikraftträdande av de föreslagna ändringarna.

Då miljö- och hälsoskyddsnämnden är den nämnd i Stockholms stad som ansvarar för kontrollen enligt livsmedelslagstiftningen hänvisar jag till nämndens tjänsteutlåtande med specifika synpunkter på förslaget.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i stadens promemoria.

Stockholm den 13 maj 2020

KATARINA LUHR

Bilaga

Remissen - Promemorian Material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedelsprodukter

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Remissammanställning

Ärendet

I departementspromemorian, Material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (Ds 2020:6), föreslås ändringar i livsmedelslagen (2006:804). Ändringarna syftar till att bestämmelserna i Europaparlamentens och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktivet 80/590/EEG och 89/109/EEG, kontaktmaterialförordningen, ska kunna tillämpas effektivt.

Material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel är ett harmoniserat rättsområde som huvudsakligen regleras genom EU-rätten med vissa kompletterande nationella bestämmelser, där kontaktmaterialförordning utgör grunden för EU-lagstiftningen på området.

Kontaktmaterialförordningen syftar till att säkerställa att den inre marknaden fungerar effektivt med avseende på utsläppande på marknaden inom unionen av material och produkter avsedda att direkt eller indirekt komma i kontakt med livsmedel. Förordningen ska även utgöra en grund för att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa och konsumenters intressen.

Förordningen ska appliceras på material och produkter, inklusive aktiva och intelligenta material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, som i sitt färdiga skick:

- är avsedda att komma i kontakt med livsmedel
- redan har kommit i kontakt med livsmedel och är avsedda för detta syfte
- rimligen kan förväntas komma i kontakt med livsmedel eller överföra sina beståndsdelar till livsmedel under normala eller förutsebara användningsförhållanden.

Kontaktmaterialförordningen överensstämmer med livsmedelslagens huvudsakliga syften, som innebär att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa och konsumenternas intressen.

De föreslagna ändringarna syftar till att göra så att hela området material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel omfattas av livsmedelslagens tillämpningsområde. Bestämmelser i livsmedelslagen som inte är uttryckligt begränsade till att gälla för livsmedel föreslås även att gälla för material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel.

Förändringarna som föreslås är i huvudsak följande:

- Livsmedelslagens tillämpningsområde ska utökas till att omfatta material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel.
- Uttrycket material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel ska i livsmedelslagen betyda material och produkter som omfattas av kontaktmaterialförordningens tillämpningsområde.
- Uttrycket utsläppande på marknaden ska, när det gäller material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, ha samma betydelse som i kontaktmaterialförordningen

- Det ska tydliggöras att uttrycket utsläppande på marknaden när det gäller livsmedel ska ha samma betydelse som i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002.
- Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska, om det behövs för att skydda människors liv eller hälsa eller annars för att tillgodose konsumentintresset, få meddela föreskrifter om förbud eller villkor för handhavande, införsel till landet eller utsläppande på marknaden av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel samt om märkning och presentation av sådana material och produkter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska även i det enskilda fallet få besluta om sådana förbud eller villkor.
- Utöver vad som följer av de EU-bestämmelser som livsmedelslagen kompletterar ska det vara förbjudet att på marknaden släppa ut sådana material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel som inte uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004.
- Kommunerna får i ansvar att bedriva den operativa kontrollen av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel vid andra anläggningar än livsmedelsanläggningar. Kommunerna får dessutom liksom Livsmedelsverket, länsstyrelserna och Försvarsinspektören för hälsa och miljö ett utökat kontrollansvar vid de livsmedelsanläggningar som faller inom respektive myndighets ansvarsområde. Den utvidgade kontrollen innebär att även materialen och produkterna avsedda att komma i kontakt med livsmedel som sådana ska kontrolleras.

Den nya kontrollen föreslås finansieras med hjälp av avgifter och ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, miljö- och hälsoskyddsnämnden servicenämnden och Stockholms Stadshus AB. Stockholms Stadshus AB har avstått från att besvara remissen.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 9 mars 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Av kommunfullmäktiges budget 2020 framgår att arbetet för miljö och klimat ska göra tydliga avtryck inom alla politiska områden och stadens egna verksamheter ska gå före för att visa vägen i arbetet för en klimatsmart och hållbar stad. Stadsledningskontoret konstaterar att förslagen i remissen innebär att kommunerna får det operativa kontrollansvaret för sakområdet material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel vid sådana anläggningar som inte är livsmedelsanläggningar samt ett utökat kontrollansvar vid de livsmedelsanläggningar som faller inom kommunernas ansvarsområde. Detta innebär en ny form av kontroll och att nya objekt tillkommer och som kommer påverka stadens ekonomi

och organisation. Hur många nya objekt som tillkommer eller hur tillsynen ska genomföras framgår inte av remissen, vilket stadsledningskontoret anser behöver förtydligas. Stadsledningskontoret anser att förslaget behöver kompletteras med en konsekvensanalys. Utifrån förslaget går det inte på ett tydligt sätt att bedöma vad konsekvenserna för staden kan komma att bli. Stadsledningskontoret anser vidare att datumet för det föreslagna ikraftträdande behöver skjutas fram då staden och verksamhetsutövare behöver tid för att förbereda sig för de tillkommande tillsynsmomenten, exempelvis antagande av ny taxa, framtagande av administrativa system och genomförandet av utbildningsinsatser.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 21 april 2020 följande.

Att avstyrka remissen och anföra att Näringsdepartementet bör komplettera promemorian med ett förslag och en konsekvensanalys avseende struktur och omfattning av det föreslagna kontrollområdet enligt vad som anförs i förvaltningens tjänsteutlåtande.

Miljöförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 26 mars 2020 har i huvudsak följande lydelse.

I promemorian föreslås att kommunerna ska ansvara för den operativa kontrollen av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Bestämmelserna ska samlas i livsmedelslagen vars tillämpningsområde därmed utökas. Inom staden är det nämnden som ansvarar för kontroll enligt livsmedelslagstiftningen. Förvaltningens yttrande avgränsas huvudsakligen till de delar i promemorian som rör förslagen kring kommunernas kontrollansvar och hur detta ska organiseras och finansieras.

Det är logiskt att kommunerna ansvarar för den operativa kontrollen

Mot bakgrund av hur den operativa kontrollen på närliggande områden i dagsläget är fördelad instämmer förvaltningen i att det är logiskt att kontrollansvaret förläggs till kommunerna, med de reservationer och tillägg som följer av tjänsteutlåtandet i övrigt.

Det går inte att överblicka konsekvenserna av förslaget

Förvaltningen konstaterar att det är en stor mängd kontrollobjekt som kommer att omfattas av de nya bestämmelserna, från tillverkningsföretag, handels- och grossistföretag samt detalj- och dagligvaruhandel som tillverkar, importerar, distribuerar eller säljer köksmaskiner, husgeråd, pappkartonger och andra produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Inom detta spann ryms allt från stora industrier och varuhus till små souvenirbutiker.

I promemorian saknas en uppskattning av hur många företag det handlar om. Av Livsmedelsverkets rapport ”Avgiftsmodell för kontroll av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel”¹ framgår dock att det i hela landet, vid en mycket grov uppskattning, rör sig om cirka 14 000 företag, med ett betydligt större antal anläggningar.² Vissa av dessa kategorier av företag står redan under nämndens kontroll, enligt antingen livsmedelslagstiftningen eller miljölagstiftningen, medan andra inte gör det. Med hänsyn till kontaktyteförordningens omfattande tillämpningsområde bedömer dock förvaltningen att en betydande mängd nya kontrollobjekt skulle komma under nämndens kontrollansvar.

---

¹ Livsmedelsverket, Avgiftsmodell för kontroll av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, dnr. 2018/00522 (härefter *Livsmedelsverkets rapport*).

² A.a. ss. 13 f. och 48-50.

Hur stora konsekvenser de tillkommande kontrollobjekten samt det utökade kontrollområdet för befintliga kontrollobjekt skulle få för nämnden är helt beroende av hur kontrollen ska organiseras och utföras i praktiken. Dessa frågor berörs emellertid inte i promemorian. Mot denna bakgrund har förvaltningen ingen möjlighet att överblicka konsekvenserna av promemorians förslag att lägga kontrollansvaret på kommunerna och i förlängningen nämnden. Förvaltningen kan därför inte tillstyrka förslagen i promemorian utan föreslår att nämnden ska avstyrka remissen och anför att Näringsdepartementet bör komplettera promemorian med ett förslag och en konsekvensanalys avseende struktur och omfattning av det föreslagna kontrollområdet så att nämnden har en möjlighet att bedöma omfattningen och konsekvenserna av förslaget i sin helhet.

Det är inte lämpligt med samma kontrollmodell som gäller för livsmedelskontrollen

Som berörts strax ovan förs det inte i promemorian något resonemang kring hur kontrollen ska organiseras och utföras. Promemorian utgår dock i fördelningen av kontrollansvar från livsmedelslagstiftningens befintliga system.³ Systemet bygger på att behörig kontrollmyndighet är densamma som den som beslutar om godkännande och registrering.⁴ För att en sådan modell ska kunna användas för fördelning av kontrollansvar krävs alltså att samtliga kontaktmaterialföretag – från tillverkare och importörer till återförsäljare – måste registrera sin verksamhet hos kontrollmyndigheten. Likaså föreslås det i promemorian att livsmedelslagstiftningens sanktionsavgiftssystem – som bland annat inbegriper sanktioner för underlåten registrering – även ska gälla för kontaktmaterialområdet.⁵ Av promemorian framgår emellertid även att det i EU-lagstiftningen inte finns något krav på att kontaktmaterialföretagare ska låta registrera eller godkänna sin verksamhet på det sätt som finns för livsmedelsföretagare.⁶ Däremot finns det i artikel 10.2 kontrollförordningen⁷ ett krav på kontrollmyndigheten att föra en uppdaterad förteckning över sina kontrollobjekt. Kravet gäller alla aktörer som inte undantagits av kommissionen och innebär enligt artikel 15.5 i kontrollförordningen att de till kontrollmyndigheten ska lämna uppgift om namn och juridisk form, vilken specifik verksamhet de utför, inbegripet verksamhet som utförs genom distanskommunikation, och uppgift om vilka platser som står under deras kontroll. I departementspromemorian Ds 2018:41⁸ föreslås ett nytt bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om skyldighet för livsmedelsföretagare och andra aktörer att lämna uppgifter om sina anläggningar eller verksamheten i övrigt till en kontrollmyndighet. Promemorian konstaterar att bestämmelsen i förordningen och det föreslagna bemyndigandet är tillämpliga på kontaktmaterialföretagare,⁹ men för inget vidare resonemang om vad detta skulle kunna innebära i sak för kontrollens organisation och utförande.

Förvaltningen vill mot denna bakgrund med enfass understryka att en kontrollmodell som följer dagens system på livsmedelsområdet, med obligatorisk registrering för samtliga anläggningar och återkommande kontroll inom vissa intervall, skulle ta omfattande administrativa och personella resurser i anspråk och i praktiken vara näst intill omöjligt att genomföra. En sådan modell skulle inte heller vara motiverad med hänsyn till de risker som är förknippade med den verksamhet som bedrivs längst ut i kontrollkedjan på kontrollområdet. För dessa företag torde dessutom den del av verksamheten som omfattas av kontaktmaterialförordningen i många fall vara ytterst begränsad. Förvaltningen anser därför

---

³ Promemorian s. 49.

⁴ Se 25 § livsmedelsförordningen (2016:813).

⁵ Promemorian s. 63 f.

⁶ A.a. s. 56.

⁷ Förordning (EU) 2017/625

⁸ En anpassning av bestämmelser om kontroll i livsmedelskedjan till EU:s nya Kontrollförordning.

⁹ Promemorian s. 57.

inte heller att det är rimligt eller motiverat att sådana företag skulle drabbas av en sanktionsavgift för utebliven registrering.

Istället vill förvaltningen särskilt ställa sig bakom de slutsatser och förslag på området som framgår av Livsmedelsverkets rapport. Förslagen går i korthet ut på att endast kontaktmaterialanläggningar förknippade med en hög risk ska omfattas av en registreringsskyldighet och regelbunden kontroll, medan lågriskanläggningar (exempelvis företag som endast distribuerar kontaktmaterial direkt till slutkonsument och som inte själva tillverkar eller importerar kontaktmaterial) inte ska registreras och endast kontrolleras vid behov.¹⁰ En sådan modell förutsätter dock som sagt att fördelningen av kontrollansvar i livsmedelsförordningen (2016:813) justeras eller kompletteras eftersom den i dagsläget utgår från vilken kontrollmyndighet som ansvarar för registreringen av anläggningen.

Vad gäller skyldigheten i artikel 10.2 kontrollförordningen för kontrollmyndigheten att föra en förteckning över sina kontrollobjekt, konstaterar förvaltningen att förslagen i Ds 2018:41 ännu inte resulterat i en proposition. Eftersom några föreskrifter med stöd av bemyndigandet sålunda inte heller har meddelats är det därför oklart vad kravet i praktiken innebär för kontrollmyndigheterna. Det borde dock finnas utrymme att anpassa föreskrifterna efter de konkreta förutsättningar och behov som gäller på kontaktmaterialområdet i linje med de redovisade förslagen i Livsmedelsverkets rapport.¹¹

Avgiftssystemet bör vara densamma som för livsmedelskontrollen i övrigt

I promemorian föreslås att en avgift för kontroll av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel ska debiteras den enskilde efter utförd kontroll (så kallad ”efterhandsdebitering”). Förslaget bygger på det förslag och de bedömningar som gjordes i departementspromemorian Ds 2018:41. Förvaltningen vill dock erinra om att förslaget om efterhandsdebitering som lämnades i Ds 2018:41 ännu inte har genomförts och att det i dagsläget inte finns någonting som tyder på att det kommer att genomföras till den 1 januari 2021.

Förvaltningen instämmer i promemorians övergripande bedömning att avgiftssystemet för kontroll av kontaktmaterial så långt det är möjligt bör likna motsvarande system som för livsmedel. Om de föreslagna bestämmelserna ska börja gälla innan ett efterhandsdebiteringssystem har införts för livsmedelskontrollen som helhet bör sålunda inte heller ett efterhandsdebiteringssystem införas för kontrollen av kontaktmaterial.

Kommunerna behöver mer tid för förberedelse

Författningsförslagen i promemorian föreslås träda i kraft den 1 januari 2021. Detta innebär att nämnden från och med detta datum förväntas utöva kontroll enligt kontaktmaterialförordningen. Det bör därför noga understrykas att den kontroll av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel som idag utförs av nämnden vid livsmedelsanläggningar till stor del skiljer sig från den kontroll som nämnden förväntas utföra enligt kontaktmaterialförordningen. Förvaltningen vill också varna för att det finns en risk att de synergieffekter som i promemorian antas följa av att vissa av företagen redan omfattas av kommunernas kemikalietillsyn är överdriven. Det bör härvid framhållas att även om kontrollområdena är snarlika så styrs de av olika lagstiftning med olika underliggande principer för hur kontrollen organiseras och utförs. Dessutom beräknas de taxor som ligger till grund för finansieringen av kontrollområdena på olika sätt. Tillsyn enligt kemikalielagstiftningen respektive kontroll enligt kontaktmaterialförordningen kommer därmed i praktiken att behöva hållas åtskilt och debiteras separat, även om det skulle vara samma inspektör hos kommunen som utför kontrollen.

---

¹⁰ Livsmedelsverkets rapport, s. 23-26.

¹¹ Förvaltningen vill i detta sammanhang erinra om att det till exempel inte har bedömts nödvändigt eller lämpligt att föreskrifterna om skyldighet lämna uppgift om djurhållning ska omfatta Försvarmakten; se Ds 2018:41 s. 401.

Från förvaltningens perspektiv måste kontrollområdet sålunda betraktas som nytt. Det medför i sin tur att förvaltningen kommer vara i behov av såväl kompetensutveckling som nyrekryteringar, både för att tillskansa sig sakkunskap på området och för att kunna hantera det utökade kontrollansvaret.

Förvaltningen konstaterar att det i dagsläget inte går att uppskatta det tillkommande antalet kontrolltimmar som ska utföras med anledning av det nya kontrollområdet och hur många nya årsarbetskrafter som därmed kommer att behöva rekryteras. Detta beror till stor del på hur den operativa kontrollen ska utformas och utföras, vilket som ovan nämns än så länge är okänt. Därutöver behöver staden fastställa en ny taxa för att kunna ta ut en avgift för kontrollen enligt promemorians förslag. Förvaltningen kan konstatera att det inte finns något stöd i nuvarande lagstiftning för att ta ut avgifter för kontroll enligt kontaktmaterialförordningen. En förutsättning är sålunda att kommunerna bemyndigas att ta ut en avgift genom en förändring av förordning (2006:1166) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter. Detta behöver ske innan staden kan anta några nya taxebestämmelser. Framtagandet av sådana taxebestämmelser fordrar dessutom att förvaltningen känner till hur kontrollen ska organiseras och vilken kontroll som ska utföras innan beredningen av ärendet kan påbörjas. Denna process inom staden tar vanligen flera månader. Arbetet med att uppdatera nämndens taxor för år 2021, inbegripet taxan för kontroll enligt livsmedelslagstiftningen, har redan påbörjats av förvaltningen för att enligt plan antas av kommunfullmäktige under fjärde kvartalet 2020. Det går alltså inte att vänta med att ändra i avgiftsförordningen till dess att de nya bestämmelserna i livsmedelslagen träder i kraft, eftersom det inte ger kommunerna någon möjlighet att anpassa sina egna taxor innan kontrollen ska börja utföras.

Om staten har för avsikt att överlåta ett nytt kontrollansvar på kommunerna måste den samtidigt säkerställa att kommunerna har tillräckliga förutsättningar för att förbereda sig för det nya ansvarsområdet. Det gäller såväl att anpassa sin organisation och bemanning till det utökade kontrollbehovet som att anta nya taxebestämmelser.

Mot denna bakgrund är förvaltningen under alla omständigheter mycket skeptisk till att bestämmelserna ska träda i kraft den 1 januari 2021. Det finns en överhängande risk att kommunerna vid denna tidpunkt inte kommer att kunna utföra kontrollen, eller i vart fall inte kunna ta betalt för den.

Service-nämnden

Service-nämnden beslutade vid sitt sammanträde den 21 april 2020 att besvara remissen med förvaltningens tjänsteutlåtande.

Serviceförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 5 mars 2020 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen ställer sig positiv till förslaget då det innebär att hela området material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel kommer att omfattas av livsmedelslagens tillämpningsområde. Lagstiftning som vi redan idag hänvisar till vid upphandling av livsmedel och måltider. När det gäller offentlig kontroll innebär förslaget att kommunerna får operativt kontrollansvar för sakområdet material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel vid anläggningar som inte är livsmedelsanläggningar. Vid upphandling av måltider skulle förslaget kunna innebära en ökad prisbild på grund av utökade kravställningar i förhållande till den nya lagstiftningen. Vid upphandling av livsmedel borde förslaget inte innebära en ökad prisbild eftersom livsmedelsanläggningar redan idag kontrolleras avseende material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel.